

Jak správně pěstovat růže

Výsadba růží

Stanoviště by mělo být především **slunečné a vzdušné**, abychom se vyhnuli nadměrnému napadení rostlin chorobami a škůdci. Půdy vyžadují růže **hluboké, písčitohlinité a humózní**. Místo, kde bude růže vysazena, bychom měli řádně vyhnojit. Je-li v půdě nedostatek vápníku, přidáme ještě dolomitický vápenec. Dva měsíce před vlastní výsadbou půdu přeryjeme a dohnojíme. Připravujeme-li však místo těsně před výsadbou, používáme **dobře vyžralý a uleželý kompost nebo zahradnický substrát**, který do jamky přidáváme při výsadbě. Jamku pro výsadbu **vyhloubíme hlubší**, než je délka kořenů rostliny. Na dno přidáme kompost nebo substrát a vložíme růži. Důležité je rostlinu předem sestříhnout. Při podzimní výsadbě zakrátíme kořeny do zdravého dřeva (na řezu musí být bílé) a nadzemní část zakrátíme. Při jarní výsadbě nadzemní část sestříhujeme přibližně na 4-6 oček. Byla-li rostlina delší dobu bez vody, např. při přepravě, namočíme ji po sestřížení asi na 2-3 hodiny do vody a teprve potom ji vysadíme. Při výsadbě dbáme na správnou hloubku výsadby. Kořenový krček, což je místo, které odděluje kořeny a nadzemní část, by měl být celý těsně pod povrchem půdy. Rostlinu postupně zasypáváme a řádně přišlapujeme, aby se obnovila nasávací schopnost půdy. Nakonec růže zalijeme a přihneme ke keři okolní zem, aby nedošlo k namrznutí.

Při jarní výsadbě v březnu a dubnu musíme dbát na to, aby keře při rašení a začátkem léta netrpěly nedostatkem vláhy. Pokud jsme si zakoupili **kontejnerované růže**, můžeme je vysazovat **během celého vegetačního období**. Výhodou je již vytvořený kořenový bal, který se snažíme při výsadbě nepoškodit. Nesmíme zapomenout na důkladné zalití vysazených rostlin.

Vzdálenost rostlin při výsadbě se řídí typem růže. Velkokvěté odrůdy vysazujeme ve sponu 50-60cm (vzdálenost řad od sebe) x 30-40cm (vzdálenost rostlin v řadě). U mnohokvětých odrůd je vhodný spon 40-50cm x 20-30cm, sadové růže pěstujeme ve sponu 75-100cm x 150-200cm, pnoucí vysazujeme 300-400cm od sebe. Stromkové růže pěstujeme samostatně nebo v řadách, kdy vzdálenost rostlin je 50-70cm. Při výsadbě stromkových růží nesmíme zapomenout na oporu. Do vyhloubené jámy nejdříve zatlučeme dřevěný kůl, vložíme stromek mírně šikmo (při zimování budeme stromek tímto směrem ohýbat) a zasadíme. Po utužení půdy stromek ke kůlu vyvážeme. Používáme měkký materiál a dbáme na to, aby se kůl nedřel.

Po vysazení růží můžeme záhonky mulčovat. Používáme drcenou borku, kterou zakoupíme v obchodech pod názvem Mulčovací kůra. Rozprostřená borka ve výšce 5-8cm udržuje v půdě déle vlhkost, zabraňuje klíčení plevelných semen a ochraňuje kořenový krček před namrznutím.

Na počátku vegetace je důležitý **jarní řez**. Provádíme ho **koncem března**, v závislosti na průběhu počasí. Řez provádíme u stávajících keřů a u růží z podzimní výsadby. Nejdříve z keře odstraníme odumřelé, poškozené, nemocné a slabé větvičky. Dále se již řídíme typem růže. Velkokvěté odrůdy řežeme na 3-6 dobře vyvinutých oček. Řídíme se pravidlem, že slabé výhony řežeme hlouběji, u silnějších výhonů ponecháváme více oček.

Poslední nejvýše ponechané očko má směřovat ven z keře. U mnohokvětých odrůd se neřídíme počtem oček, ale spíše výškou keře. Rostliny seřezáváme na polovinu nebo třetinu

jejich výšky. Miniaturní růže seřezáváme na polovinu výšky. U pnoucích růží seřízneme staré větve, které kvetly a odstraníme slabé výhony. Na keři ponecháme jen 4-5 silných jednoletých výhonů. U sadových růží odstraníme celé staré, slabé, suché a napadené větvičky. Růže většinou kvetou na letorostech (výhonech, které nám na jaře vyraší), a proto se nesmíme bát rostliny řádně sestříhnout.

Ošetřování růží během roku

Při kvetení během léta provádíme **letní řez**. Aby se rostlina příliš nevysilovala tvorbou plodů – šípků a bohatě nám i nadále kvetla, odstraňujeme staré odkvetlé květy. Květ odřezáváme před opadem korunních plátků i s částí stonku s neúplnými listy a s jedním úplným-pětičetným listem.

Někdy nám ze spodní části keře nebo z kmínku stromku vyraší **plané výhony**. Je to podnožový šípek, který musíme **odstraňovat**, aby nedošlo ke zplanění kulturní růže. Odstrňujeme ho celý co nejdříve u růže řezem na větvní kroužek. Tento podnožový šípek poznáme snadno. Má jiný tvar a počet trnů než naše růže a listy jsou drobnější, menší.

Abychom měli silné a zdravé rostliny, které bohatě kvetou a odolávají nepříznivým vlivům vnějšího prostředí, musíme růže správně **hnojit**.

Kromě organických hnojiv, která dodáváme do půdy před výsadbou, používáme hnojiva průmyslová.

K základnímu hnojení na jaře i k přihnojování během roku můžeme používat Cererit. Jedná se o granulované hnojivo, které obsahuje 11% dusíku, 9% fosforu, 14% síranové formy draslíku, 5% hořčiku a navíc vápník, síru, mangan, bór, molybden, zinek a měď. Rozpouští se poměrně rychle účinkem vody. Proto musíme dávat pozor, aby nám při jeho aplikaci nezůstaly granulky na rostlině, jinak by mohlo dojít k jejímu popálení. Vzhledem ke složení a snadné aplikaci rozhozením na povrch půdy je to velmi vhodné hnojivo nejen pro růže.

Dalším základním granulovaným hnojivem je NPK. Nejčastěji obsahuje 12% dusíku, 19% fosforu a 19% draslíku. Pozor však při jeho dávkování, protože obsahuje chlór, který růžím nesvědčí ve větších dávkách.

Z hnojiv obsahujících převážně fosfor uvádím Superfosfát. Je vhodné ho aplikovat v dávce 30g/m² po zakořenění, v době tvorby pupat, při druhém kvetení a na konci vegetace.

Dále existují i speciální tableťovaná, granulovaná a tekutá hnojiva pro růže. Zde však záleží na nabídce zahradnických obchodů, neboť prodejní názvy hnojiv se mění.

Nesmíme zapomenout na **ošetřování růží proti chorobám a škůdcům**. Při větším napadení používáme chemické přípravky. Při jejich aplikaci dbáme návodu a nezapomínáme, že přípravky musíme střídat, aby nedošlo ke vzniku rezistence na přípravek u škodlivého činitele.

Z chorob je nebezpečná *černá skvrnitost* (*Marssonina rosae*). Jedná se o houbu, která se projevuje na listech tmavými skvrnami, které mají paprscitý okraj a později splývají. Napadené listy brzy opadávají. Houba přezimuje na opadlých listech a na dřevě keřů. Ochrana je nutné provádět co nejdříve, nejpozději v červnu. Z chemických přípravků lze doporučit Dithane M45, Syllit 65.

Další nebezpečnou chorobou je *rez růžová* (*Phragmidium mucronatum*). Tato houba napadá listy a pupata. V létě se na rubu listu začnou objevovat oranžově červené polštářky a na podzim jsou na listech rezavé skvrny. Ochranné přípravky jsou Dithane M45, Topas.

Nebezpečnou chorobou je též *padlí růžové* (*Sphaerotheca pannosa* var. *rosae*). Tato houba pokrývá listy bílými moučnatými povlaky. Později přechází z listů i na větvičky a poupata. Rozšiřování houby svědčí střídání tepla a vlhka, nedostatek světla a nadbytek dusíku. Chemickou ochranu provádíme v květnu a červnu přípravky Karathane LC, Biool.

Ze škůdců se nejčastěji vyskytuje na mladých částech rostliny *mšice* (*Macrosiphon rosae*). Sáním na listech způsobují jejich zkadeření a výhony se zakřivují. Na přezimující stadium mšic lze použít přípravky Biool. Za vegetace jsou účinné přípravky Pirimor, Biool, Decis, Zolone.

Před příchodem zimy rostliny mírně sestříháme a připravíme je k **přezimování**. Ke keřovým růžím nahneme zem nebo přiložíme větvičky chvojí. Nedoporučuji zazimovávat rostliny shrabaným listím, neboť tyto listy slouží jako dobrý úkryt škůdcům a jsou vhodným substrátem pro přezimování některých chorob. Mladé stromkové růže ohýbáme a korunku zahrnujeme zemí, ty starší obalujeme chvojím nebo jutou.

Přejeme mnoho úspěchů a krásné růže!!!

